

Ст. А.

НАЙ-СИЛНАТА КРЕПОСТЪ

(Предание)

Веднажъ пратеницитѣ на византийския императоръ Константинъ Погонатъ дошли при българския ханъ Аспарухъ въ Плиска, за да му донесатъ дарове. Тѣ пристигнали късно презъ нощта. На другия день, когато засвирили дворцовитѣ тръбачи, пратеницитѣ се явили предъ Аспаруха облѣчени въ скъпи одежди отъ кадифе и злато. И му предали дарове и пожелания отъ императора, българи и византийци да живѣятъ въ вѣченъ миръ. Ханътъ и боляритѣ останали доволни и се радвали много на красивитѣ копринени платове и на златнитѣ монети, които получили отъ богатата Византия. Пратеницитѣ били обсипани съ любезности и въ тѣхна честь имало голѣмъ пиръ. Когато веселието се свършило, гоститѣ се оттеглили въ своитѣ стаи и подели помежду си разговоръ: „Наистина, изглежда, че българитѣ желаятъ да живѣемъ въ миръ, но все пакъ, тѣ сж бойно племе и току-вижъ, че ни нападнали. Затова, добре е да разгледаме, какъ е укрепена столицата имъ; когато пристигнахме, бѣше тъмна нощъ и нищо не видѣхме. Да, съгласили се всички, ние трѣбва да узнаемъ тайнитѣ на тѣхнитѣ укрепления, а по-добъръ случай отъ днесъ нѣма да ни се представи“. Единъ отъ тѣхъ отишълъ при най-първия боляринъ и поискалъ разрешение да направятъ излетъ въ околноститѣ на двореца. Българитѣ не искали да откажатъ нищо на гоститѣ и